

[Birthe Rønn Hornbech]

det at foretage et omvalg så er den rigtige facon, eller om der kunne opstilles andre modeller. Vi vil også se på, om dette medfører, at det er den biskop, der har størst tilslutning blandt vælgerne, som virkelig bliver biskop. Men der skal ikke være nogen tvivl om, at vi er fuldstændig enige i intentionerne. Vi har, som man har kunnet forstå af mine tidligere indlæg, den opfattelse, at kirkeministerens kompetence i en sag som denne må komme meget nær på at være udelukkende formel.

Birthe Hansen (SF):

Den nuværende afstemningsmåde ved bispvalg ændres med dette forslag, som de tidligere ordførere også har nævnt, fra at finde sted ved en fysisk tilstedeværelse i et menighedsrådsmøde og til nu ved en urafstemning.

Det virker da umiddelbart rimeligt på os, men jeg tror – jeg er ikke helt sikker på det, men den konservative ordfører var også lidt inde på det – at på grund af antallet af menighedsrådsmedlemmer ved dette såkaldte indirekte valg vil de små sogne i landdistrikterne efter vores mening måske få en urimelig indflydelse. Man vil kunne finde steder, hvor de læge stemmer blandt landbefolkningens f.eks. 15.000 beboere vil have 12 gange så stor indflydelse som et stort bysogns 15.000 beboere. På den måde vil man kunne komme ud for, at bispvalg afgøres af stiftets landsogne, uanset at flertallet af stiftets folkekirkemedlemmer bor i de større bysogne. Det finder vi ikke rimeligt eller demokratisk.

Som noget nyt indføres også, at klager over valgafgørelser og andet i den forbindelse fremover kan indbringes for ministeren. Valgbestyrelsernes afgørelse kan, som det står i forslaget, være af stor betydning, og det synes derfor rimeligt, at disse afgørelser kan prøves for en højere instans.

Hvad der imidlertid måske er knap så rimeligt, er den del af § 6, stk. 2, 2. punktum, som indfører et nyt begreb, nemlig en lodtrækning, som kan komme til at afgøre, hvem der skal være med i anden runde. Måske skulle man gå ind i nogle helt andre overvejelser, noget ganske andet, som åbenbart praktiseres andre steder i andre lande, nemlig at kun præsterne havde valget. Det er jo præsternes præst, der skal vælges, og da præsterne i forvejen er valgt af menighedsrådet, er jordforbindelsen vel egentlig rimelig i orden.

Jeg skal bare sige om vores endelige stillingtagen, at den vil afhænge af det kommende udvalgsarbejde.

Poul Nødgaard (FP):

Der er ingen grund til at komme med særlig mange bemærkninger til dette lovforslag. Det skulle måske være, at det er helt uforståeligt, at de her skitserede bestemmelser vedrørende bispvalg ikke for længst er gennemført. Da jeg ved, at den tidligere kirkeminister hr. Torben Rechendorff har sådan en god humoristisk sans, kunne det være nærliggende med lidt drilleri her, som måske skal gå ud på et spørgsmål, om det er en forglemmelse, at disse demokratiske bestemmelser ikke blev gennemført, medens hr. Torben Rechendorff sad i Kirkeministeriet.

Vi har måske fået lidt af forklaringen i dag. Den lovbuket, vi ser på kirkeområdet, er muligvis udtryk for, at VK-regeringen ikke har været enige om spørgsmålene. Det er måske derfor, vi ikke har set nogen af forslagene før nu. Men det kan være, at hr. Torben Rechendorff har mod til at gå op og svare på det.

I Fremskridtspartiet er vi helt tilfredse med, at bispudnævnelse nu ene og alene afgøres af stemmeberettigede, ligesom vi finder bestemmelsen om urafstemning god. Her kunne det måske være nærliggende at spørge kirkeministeren, altså den nuværende, om det er korrekt forstået, at de enkelte menighedsrådsmedlemmer sender deres stemmeseddel direkte ind til stiftets valgbestyrelse. Jeg tror nok, at det er sådan, men jeg vil gerne have det bekræftet.

Jeg går også ud fra, at der bliver udfærdiget detaljerede regler for sådanne afstemninger, således at de foregår på fuldt demokratisk vis med valglister, afkrydsning, hemmelighed og alt det, der hører til.

Vi vil medvirke meget aktivt til denne lovgivning. Jeg er i øvrigt forbavset over, at den ikke er gennemført for mange år siden.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Jeg vil blot sige til hr. Poul Nødgaard, at nu er det jo klart signaleret, at det lovforslag, vi behandler, er V og K fuldstændig enige om, så det kan ikke være det, der er årsagen. Nej, forholdet er et andet, nemlig at vi blev afbrudt i arbejdet den 25. januar i fjor.